

HAVIÐ GEVUR MÆR

– EG HAVI ALTÍÐ VERIÐ BERGTIKIN AV NÁTTÚRUNI. SERLIGA HAVIÐ GEVUR MÆR ÍBLÁSTUR, BÆÐI TÁ EG MÁLI OG YRKI. TAÐ SIGUR 23 ÁRA GAMLA ANNA MALAN JÓGVANSDÓTTIR, SUM GONGUR Á RITHØVUNDASKÚLANUM Í KEYPMANNAHAVN, OG SUM JÚST HEVUR GIVIÐ ÚT NÝTT YRKINGASAVN

Mildrið Jacobsen

mildrid@socialurin.fo

Yrkingasavnið, sum kallast Korallbruni, er annað yrkingasavnið, ið unga listakvinnan úr Nólsoy hevur givið út. Fyrsta yrkingasavnið, Undirfloyma, gav hon út fyri trimum árum síðani, tá hon bara var 20 ára gomul. Bæði yrkingasøvnini snúgva seg um menniskjað og náttúruna, sum Anna Malan Jógvansdóttir altíð hevur verið hugtikin av.

– Eg havi altíð verið ótrúliga bergtikin av náttúruni. Eg eri eisini bangin fyri henni. Náttúran er bara so vill og óstýrilig og hevur sítt egna lív. Tað er hugtakandi og ræðandi ísenn, sigur unga skaldið, sum serliga fær íblástur frá havinum.

Anna Malan Jógvansdóttir, sum í løtuni gongur á Rithøvundaskúlanum í Danmark, er uppvaksin í Nólsoy. Hon ætlar sær at flyta aftur til Nólsoyar, tá hon verður liðug við skúlan í summar.

– Eg havi verið so tætt at náttúruni allan mín barndóm, og tað sakni eg øgiliga nógv. Eg havi verið bergtikin av náttúruni heilt frá barnsbeini, sigur Anna Malan Jógvansdóttir, sum gongur nógvur túrar í haganum, tá hon er í Føroyum.

– Í náttúruni fáa eg myndir til yrkingarnar, og hon gevur mær eisini ró og hvíld, sigur unga listakvinnan og leggur afturat, at hon skrivar alla tíðina, og altíð er í gongd við okkurt nýtt.

FYRSTA YRKINGIN

Anna Malan Jógvansdóttir hevur altíð skrivað nógv. Sum smágenta skrivaði hon dagbók, og fyrstu yrkingina skrivaði hon, tá hon var 13 ára gomul.

– Tað var ikki tilætlað, at tað bleiv til eina yrking. Men tá byrjaði eg so spakuliga at skriva. Ta tíðina skrivaði eg mest stuttsøgur og royndi ymiskt, greiðir hon frá.

– Men tá eg kom í Studentaskúlan byrjaði eg at skriva yrkingar burturav. Teksturin gjørdist meira konsentreraður, myndamálið fekk størri týðning, og tað gjørdist bara natúrligt, at eg skrivaði yrkingar, leggur unga skaldið afturat.

Anna Malan Jógvansdóttir greiðir frá, at hon brúkar listina til at fáa út tað, sum hon hevur á hjarta.

– Tað er umráðandi fyri meg at sleppa út við tí, sum bylgist inni í mær. Tað er ómetaliga týðningarmikið fyri meg. Um eg ikki gjørdi tað, so veit eg ikki, hvussu eg hevði fungerað, sigur Anna Malan, sum altíð hevur havt tørv

